

ΤΟΥ **Νίκου Χαραλαμπίδου***

Μετά το διήμερο των κινητοποιήσεων ενάντια στο Φράχτη του Έβρου (23-24/1) ένας πρώτος κύκλος αγώνων και αλληλεγγύης κλείνει κι ένας νέος κύκλος ανώτερων δυνατοτήτων, αλλά και μιας βάρβαρης πραγματικότητας, ανοίγει.

Μόνο το δίμηνο Δεκεμβρίου-Ιανουαρίου πνίγηκαν στο Αιγαίο τα 2/3 των προσφύγων που είχαν πνιγεί τους 11 προηγούμενους μήνες. Οι αλληλέγγυοι που επιχειρήσαν να διασώσουν ανθρώπους, διώκονται ποινικά, όταν τα κυκλώματα διακινητών «συνεργάζονται» άτυπα με τις αρχές σε Ελλάδα και Τουρκία. Ένας πόλεμος διεξάγεται στο Αιγαίο, από το λιμενικό, το στρατό και τη Frontex κατά των προσφύγων, συνέχεια του πολέμου/καταστολής που διεξάγει η ΕΕ από τη Λιβύη ως τη Συρία ενάντια σε λαούς που γίνονται νομάδες.

Το Συμβούλιο της ΕΕ επιχειρεί να ποινικοποιήσει την αλληλεγγύη χιλιάδων ανθρώπων, εξισώνοντάς τη με το trafficking. Για να βοηθήσεις θα σε καταγράψουν-εγκρίνουν οι αρχές. Αλλιώς, διώκεσαι ως εγκληματίας. Πρωτεργάτης η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Ήδη, όσοι αλληλέγγυοι/ες προσεγγίζουν το λιμάνι του Πειραιά, πρέπει να έχουν διαπιστεύσεις από την ΕΛ.ΑΣ.

Με απόφαση του υπουργικού συμβουλίου, ο στρατός φτιάχνει και λειτουργεί τα hotspots. Μετατρέπει δύο στρατόπεδα σε «κέντρα μετεγκατάστασης» μεταναστών. Αναλαμβάνει συντονιστής στα «κέντρα υποδοχής» και τη σίτιση. Η αντιμεταναστευτική πολιτική της ΕΕ και της κυβέρνησης, δημιουργεί απέραντα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Εκεί οι πρόσφυγες θα ελπίζουν την διαλογή τους ως φτηνό εργατικό δυναμικό στην ΕΕ. Κυρίως, όμως πλέον, θα απελούνονται. Η κυβέρνηση δίνει διάσταση «εθνικής κρίσης» στο «προσφυγικό», φιλοξενώντας το Κεντρικό Συντονιστικό Όργανο Μετανάστευσης στο Εθνικό Κέντρο Επιχειρήσεων των ενόπλων δυνάμεων! Ο στρατός νομιμοποιείται κοινωνικά ως ο μόνος μηχανισμός που μπορεί να υποκαθιστά το καταρρέον κοινωνικό κράτος, αφού η πρόνοια μεταλλάσσεται σε ζήτημα ασφάλειας.

Όχι μόνο δεν αναγνωρίζουν σε χιλιάδες ανθρώπους το δικαίωμα σε περίθαλψη, φροντίδα και ίσων δικαιωμάτων στη διαβίωση και τη μετακίνηση, αλλά τους αντιμετωπίζουν ταυτόχρονα ως εθνική απειλή και επικίνδυνα απόβλητα. Η αλληλεγγύη διώκεται ποινικά ως «παράνομη διευκόλυνση». Την πρόνοια υποκαθιστά ο κρατικός αυταρχισμός, ο στρατός, η καταστολή και η «απώθηση».

Τα Μνημόνια, το κοινοβουλευτικό πραξικόπημα ενάντια στο μεγαλειώδες «ΟΧΙ», το ασφαλιστικό και το ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας, βρίσκουν τη συνέχεια τους στον πόλεμο κατά των μεταναστών. Η αντιμετώπισή τους αποτελεί ταυτόχρονα προπομπό για το γενικευμένο καθεστώς εργασιακής βαρβαρότητας και διάλυσης κάθε δικαιώματος και την ίδια ώρα γύρω τους -και πάνω τους- στήνεται ένας χορός δισεκατομμυρίων.

Στον πόλεμο αυτό, η Ε.Ε. αναλαμβάνει φακέλωμα και απελάσεις. Σκάβει τα πρώτα χαρακώματα εναντίον των προσφύγων στην Τουρκία, την οποία χρηματοδοτεί με δις ευρώ. Ορθώνει τείχη του ναυτικού και του λιμενικού, με συνδρομή της FRONTEX. Τελευταίο εμπόδιο, τα σύνορα Ελλάδας-ΠΓΔΜ είτε με στρατιωτικό νόμο και ΜΑΤ στην Ειδομένη είτε με ευρωπαίους μισθοφόρους. Η δαιμονοποίηση των μεταναστών ως ισλαμοφοβία δικαιολογεί στους ευρωπαϊκούς λαούς την βαρβαρότητα, αιτιολογεί τα μέτρα έκτακτης ανάγκης και την περιστολή των δικαιωμάτων, ετοιμάζει την επόμενη μέρα. Δεν είναι επιστροφή στο

φασιστικό παρελθόν, αλλά το απάνθρωπο πρόσωπο του σύγχρονου κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού ενάντια σε εσωτερικούς και εξωτερικούς εχθρούς.

Στην πολιτική αυτή, την κυβέρνηση στηρίζουν όλα τα μνημονιακά κόμματα. Η ΝΔ «εξαιρεί το Μεταναστευτικό από την αντιπολιτευτική τακτική» της και όλοι μαζί θέτουν ξανά ζήτημα «εθνικών κινδύνων». Αν το καλοκαίρι η απειλή της εξόδου από ευρώ-Ε.Ε. δικαιολόγησε το πραξικόπημα του 3ου Μνημονίου, τώρα, προβάλλουν την απειλή εξόδου από το Σέγκεν! Βέβαια, η ίδια η Κομισιόν δηλώνει ότι δεν υπάρχει τέτοιο ζήτημα, ούτε ζήτημα κοινών περιπολιών Ελλάδας-Τουρκίας. Για την ΕΕ, η κυβέρνηση οφείλει μόνο να υλοποιήσει πλήρως αυτά που πρότεινε και δεσμεύτηκε στις προηγούμενες συνόδους!

Αφού δηλώνουν ανοιχτά πλέον ότι κάθε κοινωνικό κίνημα που θα αμφισβητεί -έστω ανθρωπιστικά- τις κεντρικές επιλογές τους, θα βρεθεί αντιμέτωπο με όλες τις δυνάμεις τους, η απάντηση μάλλον πρέπει να είναι ανάλογη.

Ο Συντονισμός για το προσφυγικό, δίνοντας ταξικό περιεχόμενο στην αλληλεγγύη, ενοποιώντας το εργατικό και το αντιπολεμικό κίνημα, χρειάζεται να συμβάλλει στην αναγκαία εργατική απάντηση. Η διακήρυξη της Κεσσάνης, ελληνικών και τουρκικών συνδικάτων, μπορεί να αποτελέσει ένα πρώτο βήμα διεθνιστικής ενοποίησης των αγώνων ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, τους στρατούς, τους μηχανισμούς ασφάλειας και καταστολής και στα μέτρα ξεπεράσματος της κρίσης εις βάρος των λαών.

Να μπλοκάρουμε τη μηχανή του πολέμου και της καπιταλιστικής ομαλότητας, με ήττα και ανατροπή κάθε κυβέρνησης που υλοποιεί αυτή την πολιτική και της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και όλου του μνημονιακού μπλοκ, της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ, ανοίγοντας το δρόμο για τις τάσεις της χειραφέτησης και στις δύο πλευρές του Αιγαίου, συναντώντας τα κινήματα στην ευρύτερη περιοχή.

Μας λένε: οι μετανάστες ή εμείς. Είναι καιρός να τους πούμε: εμείς ή εσείς!

** Ο Νίκος Χαραλαμπίδης είναι μέλος της ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ και του ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ/ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ/ΦΟΙΤΗΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ/ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ*

Πηγή: diktiospartakos.blogspot.gr